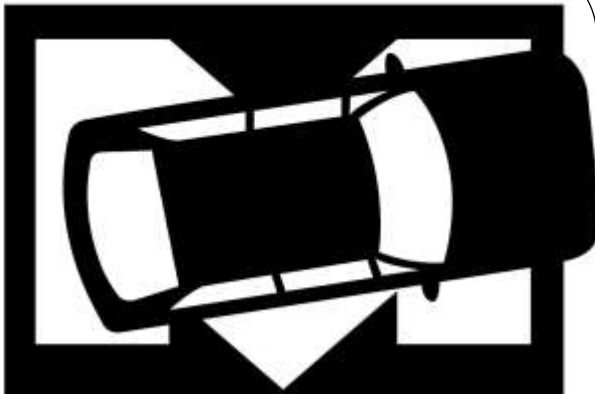

CLUBBLAD JANUARI 2020, NR 46-1

NIEUWS

- **Eindstand Clubkampioenschap 2019**
- **Vooruitblik ws Best**
- **"Stage"verslag over uitpijlen**
- **Verslag winterserietocht Gemonde**

M.V.D. HEIJDEN AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

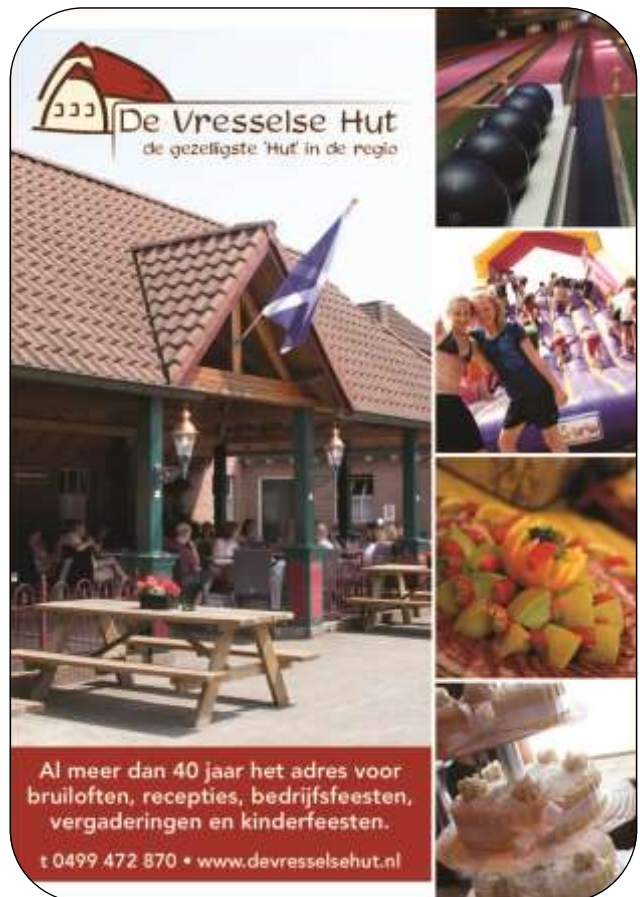
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 2569653
ook te volgen op Facebook

wandelgidsen en OLAT shirts/caps zijn te
bestellen in de OLAT Boetiek
boetiek@olat.nl of bij het startbureau

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t. 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

IN DIT NUMMER

COLOFON

Redactie OLATNieuws

Mariet Ahlers
 Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
 Lies Wesseling
 Gerda Woestenberg (coördinatie)
 Frans van den Boom, Noud Wijn (fotografie)
 Otto Ahlers (archivering, techniek)
 Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Inleveren kopij volgend nummer t/m 19 januari 2020

olatnieuws@olat.nl

Website-redactie

Petra Rommers (coördinatie)
 Ankie van Boxtel, Mariet Ahlers
 Otto Ahlers (websitebeheerder)
websiteredactie@olat.nl

Ledenadministratie & abonnementen

Jet Dreesen
 Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
 040-2903060 of leden@olat.nl

Druk

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

VOORWOORD

Een nieuw jaar is weer aan-
 gebroken.

Allereerst daarvoor de beste
 wensen en dat het voor een-
 ieder een mooi wandeljaar
 mag worden!

De eerstvolgende winterserie staat voor de deur en
 wel op zondag 19 januari in Best.
 Zo kan iedereen zijn hartje weer ophalen.

Afgelopen winterserietocht van november in Maria-
 heide heb ik zelf kunnen ervaren wat er allemaal bij
 komt kijken aan de start van deze tochten.
 Vroeg in de morgen wordt alles in gereedheid ge-
 bracht om de wandelaars goed en snel op pad te hel-
 pen.

De laptops worden opgestart om het scanprogramma
 in werking te zetten voor het inschrijfbureau.
 Zodra de wandelaars zich kunnen inschrijven, zie je
 hoe gemakkelijk het werkt als men een relatiepas of
 ledenpas bij zich heeft. Dit maakt de doorstroom aan
 de inschrijftafel een stuk sneller, zodat de lange rij
 snel een korte rij kan worden. Kortom, een mooi sys-
 teem.

Natuurlijk ook niet te vergeten dat, voordat iedereen
 start met zijn wandeling, de voorlopers al onderweg
 zijn om de pijlen te controleren op de route. Deze zijn
 de dag ervoor op zaterdag al opgehangen.

Dit alles kan niet zonder onze vrijwilligers, waar we
 ook heel blij mee zijn.

Ons wandelprogramma van dit nieuwe jaar bestaat
 niet alleen uit onze winterserietochten, maar zit nog
 vol met vele andere leuke wandelmomenten. Zie ons
 jaarprogramma dat u in november heeft ontvangen
 en dat bij iedere winterserietocht op tafel ligt om be-
 keken of meegenomen te worden.

Houdt ook onze website- en facebookpagina in de ga-
 ten voor de actuele nieuwtjes en activiteiten.

Wie weet komen we elkaar tijdens één van onze wan-
 delingen wel tegen.

-Petra Rommers-
 secretaris

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

OLAT COMMISSIES

Langeafstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuur/voorzitter*),
Rob van Stuivenberg, Esther van der
Velden
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Ketelaars (*bestuur/voorzitter*),
Johan van de Sande,
Mia Dielesen, Toon Kanters
dagtochten@olat.nl

Clubreizen

Ad Ketelaars (*bestuur*), Pierre Emans
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

OLAT Wandeldagen

Joop Wesseling (*bestuur/voorzitter*),
Ad Ketelaars, Anneriet Janssen,
Mia Dielesen (*secretariaat*)
040-2552742
olat-wandeldagen@olat.nl

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel (*coördinator*)
0411-622188

Avond4daagse & Rooise Wandelingen

Joop Wesseling (*bestuur*)
Ton Teerling 0492-342864
Betsie van Mil 0413-475454

Wandelgroep Oirschot

Marian van Son 06-12160535
oirschot@olat.nl

Wandelpaden

Frank Marchand (*bestuur/alg. coörd.*)
Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Frank Marchand (*Hertog Hendrikpad*)

Onderscheidingen

p/a Myriam van den Berg
Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland
mvdberg@home.nl
Voordrachten vóór 1 nov. indienen

Technische ondersteuning

Otto Ahlers

OVERIG

Boetiek/wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg
0499-461415 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Ad Ketelaars, Joop Wesseling
Isis la Croix (*informatie*)
06-38255805 (18.00-20.00 uur)
overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Vertrouwenscontactpersoon

Corry Nooyens
06-51747572
vertrouwenscontactpersoon@olat.nl

BESTUUR

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
06-53909953
voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan
108
5491 JX Sint-
Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

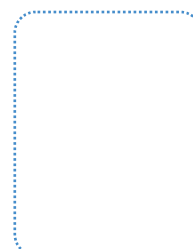
Secretaris
Petra Rommers
Lange Tiende 3
4891 WZ Rijsber-
gen
076-5964027
secretaris@olat.nl
p.rommers@olat.nl

**Kandidaat-
Bestuurslid**
Ankie van Boxtel
Luzerne 16
5076 HM Haaren
0411-623303
06-27237862
a.van.boxtel@olat.nl

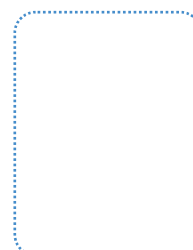
Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

**Bestuurslid
vacature**

Bestuurslid
**Rob van
Stuivenberg**
Venuslaan 39
5694 TD Breugel
0499-461415
06-13017236
r.stuivenberg@olat.nl

**Bestuurslid
vacature**

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel †

ERELEDEN

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Mia Dielesen, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel †, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Otto Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Antoinet Gooren †, Ad Ketelaars, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel †, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Jo Willems, Toon van Wordragen

VAN DE REDACTIE

Voor u ligt het 1e OLATNieuws van 2020. Het clubblad valt iedere maand bij ruim 850 gezinnen op de deurmat. Het komt uiteraard niet vanzelf tot stand. Mede dankzij een groot aantal leden en niet-leden verschijnt het blad met informatie over de club, de wandelingen, andere activiteiten, de jarigen en natuurlijk de verslagen van mensen die ergens in Nederland of elders op de wereld een mooie tocht gelopen hebben. Die mensen willen we met namen noemen en hen op deze manier bedanken voor hun bijdrage.

Onze vaste leveranciers:

Myriam van den Berg, Jet Dreesen, de leden van het bestuur.

Voor iedere wandeltocht van OLAT verzorgt Myriam een voorbeschouwing. Niet alleen bij de winterserie, ze doet dat ook voor de OLAT Wandeldagen. Jet laat ons weten wie er jarig zijn en welke nieuwe leden we hebben verwelkomd. Leden van het bestuur leveren trouw het voorwoord, de berichten van de bestuursafdeling, de stand van de clubkampioenschappen en de agenda van de LPS.

En ook:

Marcel Tinnemans, Kees van Vessem, Gina Hoorens & Krist Vanackere, Monique van der Slot, Inge Mol, John Driesen, Willemien Hietland, Rinda Scheltens, Ankie van Boxtel, Frank Marchand, Harrie Paulissen, Ad Ketelaars, Lies Wesseling, Jacqueline van Drongele, Margret Vermeijs, Arie Kandelaars, Henri Floor, Lineke den Boer, Bertus van Ginkel, Theo Beelen, Johan van de Sande, Anneke van der Nat, Betsie van

Mil, Jan Nelissen, Petra Rommers, Toon Kanters & Jo Willems, Peter van de Ven, Marian Post, Tiny van Alphen, Hanny Klumpkens, David Gerrits, Jan-Willem Vogels, Jannie Bos, Esther van der Velden, Mieke van Boxtel, Joop Wesseling, Rick Liesting, Corry Nooyens, Perry de Vocht & Natascha Verhoeven, Leon van der Meer, Mieke Raaijmakers, Gerda Woestenberg.

Veel verslagen worden aangeleverd met foto's. Frans van den Boom en Noud Wijn zijn de hofphotografen van OLAT. De redactie mag altijd uit hun archief foto's gebruiken!

De redactie is altijd blij als een van de leden of niet-leden een verslag aanlevert. Wandelverslagen worden door de lezers erg gewaardeerd. Wij nodigen iedereen uit om ook eens een verhaal te schrijven. Als u dat allemaal één keer in uw leven doet, krijgen we enorme variatie aan mooie wandelverhalen. Wie pakt de handschoenen op?

Stuur uw kopij naar olatnieuws@olat.nl.

De redactie wil alle schrijvers heel erg bedanken voor hun bijdrage(n). We hopen dat we ook in 2020 op u mogen rekenen.

Redactie OLATNieuws:

Mariet Ahlers, Lineke den Boer, Lies Wesseling en Gerda Woestenberg

Bedankt!

WINTERSERIE GEMONDE

Er was de gehele week regen voorspeld voor deze wandeldag, maar tijdens de wandeling vanuit Gemonde was het zonnig en bleef het de gehele dag droog. De 866 wandelaars kregen wel veel modder te verstouwen door de vele regen die vooraf omlaag was gekomen.

LIDMAATSCHAPSPASSEN

De huidige plastic lidmaatschapspassen blijven ook in 2020 geldig.

WEDSTRIJDLICENTIE ATLETIEKUNIE

Voor 2020 bedraagt de aanvullende contributie Atletiekunie €41,00. Hierbij is het lidmaatschap van de Atletiekunie alsmede de wedstrijdlicentie inbegrepen. Degenen die namens OLAT aan snelwandelwedstrijden willen deelnemen, kunnen via f.marchand@olat.nl een wedstrijdlicentie aanvragen. Je ontvangt dan van OLAT ook een officieel OLAT-wedstrijdshirt.

GROTE CLUBACTIE 2019

De opbrengst bleef dit jaar voor OLAT steken op €68,80. De trekking heeft inmiddels plaatsgevonden en je kunt op <https://tracking.clubactie.nl/lotchecker> nagaan of je een prijs hebt gewonnen.

WEBSITE ROOISE AVOND4DAAGSE

De kWbn stopt met het onderhouden van de websites Avond4daagse in Nederland. De website van de Rooise Avond4daagse wordt nu ondergebracht bij e-Captain, zodat hij gewoon in de lucht blijft.

DECLARATIES 2019

Degenen die nog iets te declareren hebben over 2019 worden verzocht deze omgaand in te zenden naar onze penningmeester. Dit in verband met het afsluiten van het boekjaar 2019.

WANDELVOORDEELPAS KWBN 2020

Alle bondsleden hebben in december van kWbn per post de wandelvoordeelpas 2020 ontvangen. Ben je bij OLAT standaard- of basislid en heb je de pas niet ontvangen, neem dan even contact op met onze ledenadministratie.

WANDEL.NL EVENEMENTENGIDS 2020 KWBN

In december hebben de OLAT-standaardleden tezamen met het magazine Wandel.nl de evenementengids 2020 ontvangen met daarin alle wandeltochten in Nederland.

WANDEL.NL-APP KWBN

In aanvulling op de website Wandel.nl, lanceert kWbn in de loop van december de Wandel.nl-app. Daarmee bieden ze om te beginnen wandeltips én wandelevenementen op maat, maar voor 2020 hebben ze nog veel meer plannen. Je kunt de app downloaden via www.wandel.nl/app.

De eerste winterserie van het nieuwe jaar! We lopen vandaag vooral in de Mortelen in het Groene Woud. En wie dit gebied kent, weet dat het garant staat voor mooie, kleinschalige gebiedjes, fraaie doorkijkjes en heel veel natuur-schoon. We komen zelfs in het gedeelte van het Groene Woud waar de edelherten uitgezet zijn. Onze routebouwers hebben aandacht gehad voor de mensen die met het OV reizen. De startlocatie is in het op slechts 200 m van het station van Best gelegen Zalencentrum Prinsenhof. Ook hebben zij gedacht aan de wandelaars die zich graag door hun trouwe viervoeters laten vergezellen. Er is een aparte aftakking gemaakt vanwege een gebied waar honden niet mogen komen. We gaan op pad. Lees je mee?

Met de routebeschrijving in de hand of op de gps lopen we de Prinsenhof uit en gaan we richting spoortunnel. Na een kwartiertje lopen verruilen we het asfalt voor een grindpad en niet veel later lopen we op zand en zijn we in de natuur.

We komen nu in het gebied waar de edelherten uitgezet zijn. Omdat honden hier niet mogen komen, is er, zoals eerder gemeld, een alternatieve route voor de honden en hun baasjes. Zij lopen ongeveer 1,5 km redelijk parallel aan het spoor en treffen dan de andere wandelaars weer. Deze zijn ondertussen in een prachtig stukje van het Groene Woud beland: bosgebiedjes, groensingels en open stukjes wei(land). Juist op de open stukken houden de herten zich graag op.

In het najaar van 2019 was ik met een boswachter van het Brabants Landschap op een hertenbronstexcursie. Helaas zagen we slechts één hinde met een kalfje. Maar wie weet! De natuur is altijd vol verrassingen. Het zou zomaar kunnen dat ze zich laten zien. Maar alléén al het gevoel van "zouden we ze zien....?" maakt dit stukje van de wandeling bijzonder. Lopen we tegen de wind in vandaag en kletsen we even niet te veel? Dan is kans groter dat je ze ziet. Maar niets is zeker, we zullen geluk moeten hebben.

We passeren het kijkscherm. Op verschillende hoogtes zijn kijkgaten gemaakt, zodat iedereen, groot of klein, goed zicht heeft op het achterliggende gebied waar de herten zich vaak laten zien. Neem een kijkje!

Maar we komen vandaag om te wandelen. Dus stappen we weer door. Na de spoortunnel buigen de wandelaars die voor 10 km gekozen hebben, af. Zij lopen een mooi stuk door een afwisseling van bos en open gebied en komen dan bij hun pauzemoment: de soep-post. Hier treffen ze de andere wandelaars weer.

Ondertussen lopen deze door de tunnel onder het spoor en komen al snel bij het parkeerterrein van het Brabants Landschap. Dit vindt de OLAT een prima plekje voor de koffiepost, met genoeg ruimte voor de tent en de banken. De generator broemt, de koffie is bruin. Wat willen we nog meer? We warmen ons even aan een lekker kopje koffie of thee en stappen dan gauw weer door. Het is winter, misschien ligt er sneeuw of genieten we van helder vriesweer. Immers, als de dagen gaan lengen, gaat de winter strengen. Echter van lang zitten worden we koud. Dus, weer lekker op stap.

We lopen langs de slagboom en komen op landgoed Heerenbeek, een bosgebied waar het fijn lopen is op brede bospaden.

Na korte tijd zwaaien we de wandelaars op de 15 km gedag, om hen na enkele kilometers weer te ontmoeten.

Even later is de volgende splitsing. Nu buigt de route van 20 km af. Zij volgen een mooie lus met een afwisseling van brede zandwegen en smalle paadjes, dwars door de Mortelen met mooie doorkijkjes en waterlopen. Op een wel heel bijzondere plek (zie verder in de tekst) komen zij weer samen met de wandelaars op de langere afstanden.

Even wat meer informatie over het gebied waar we lopen. Mortelen betekent: weke, zachte grond, een afwisseling van kleinschalige percelen, houtwallen, bosjes en poelen. De ondergrond bepaalt de begroeiing: weiland of elzenbos. Het is een oeroud landschap. De leembossen staan er al sinds het einde van de laatste ijstijd, zo'n 12.000 jaar geleden. Dit betekent niet dat de bomen die we nu zien zo oud zijn. Maar je vindt er autochtone bomen en struiken die je elders in Nederland met een kaarslichtje moet zoeken, zoals de fladderiep.

In het voorjaar word je verrast door de vele bosanemonen en slanke sleutelbloemen. Er zijn poelen in het gebied, sommige drassige stukken weiland worden niet begraasd, maar enkel gehooïd. Plaatselijk is er grond afgegraven en zijn er in het seizoen duizenden orchideeën te bewonderen.

Het is een gebied dat in alle jaargetijden bijzonder is!

Ondertussen lopen de wandelaars die voor 30 of 40 km gekozen hebben eveneens door een gevarieerd stuk natuur. Ze lopen langs een slootkant, steken de Oirschotseweg ter hoogte van Herberg De Schutskuil over en vervolgen de route opnieuw een stuk langs het water. Via een smal pad tussen bomen gaan ze op weg naar de caférust op een bijzonder plekje, boerderijterras Jacobushof. Wie hier eerder geweest is, herinnert zich vast en zeker de verrassing bij het eerste bezoek: een oude rundveestal, omgetoverd tot een knus, gezellig huiskamercafé met een glazen wand. Hierdoor kijk je de stal in en zie je de koeien lekker van het hooi eten.

Na de pauze lopen beide afstanden, de 30 en 40 km, opnieuw een stuk langs water, ditmaal de Koevoortse Loop.

Een volgende splitsing, de 30 km buigt af. Zij lopen het zandpad met de aparte naam De Oetendonken in. Donk is een hoger gelegen gebied. In het begin van de jaren twintig van de vorige eeuw stond hier een boerderij met de naam De Oetendonken. Naspeuringen op internet maken duidelijk dat in de Nieuwe Rotterdamse Courant van 22 februari 1914 een artikel gepubliceerd is waarin gemeld werd dat Oeteldonk (!) vernoemd is naar dit gehuchtje. Toch leuk om te weten!

De route van de 30 km gaat verder door een fraai landelijk gebied. Enkele trefwoorden: graspad, paadje tussen bomen, weiland, sloot. Echt OLAT. Je ziet het zo voor je! Ondertussen lekker wegstuderen, misschien wel in een witte wereld....

De wandelaars op de langste afstand lopen richting Kampina. Zij komen over de landschappelijk prachtig gelegen brug over het riviertje de Beerze en vervolgen de route langs de rand van het bosgebied. Op de parkeerplaats bij het Verzetslaantje staat de kleine koffiepost, speciaal voor deze afstand.

Na een warm bekertje koffie of thee gaan zij via het Mari Klijnpad naar het Huisvenengebied, gelegen in het noordoostelijke deel van de Kampina. Mooie wandelkilometers volgen, dwars door een prachtig gebied waar bos, heide en vennen elkaar afwisselen. Misschien zie je reeën of wilde paarden. Wat zeker is, is dat je watervogels ziet. Let op: de zilverreiger komt hier ook voor en misschien laat de lepelaar zich al zien.

Dan komen we aan de rand van de Kampina en verlaten dit bijzondere gebied om een volgend natuurgebied binnen te lopen: Banisveld. Het vormt de verbindende schakel tussen het historische cultuurlandschap van de Mortelen en de Kampina. Nog niet zo heel lang geleden was dit nog landbouwgrond. Nu grazen er IJslaanse paarden, runderen en schapen. Door het afgraven van de bemeste bovenlaag hebben veel plantensoorten zich daar genesteld en in het stroomdal van de Beerze groeien elzenbosjes, hop en gagel. Het is hier echt genieten!

Dan is daar de samenkomst met de wandelaars op de 30 km. Samen lopen zij door een afwisselend gebied, ten westen van de Oude Grintweg, richting Mortelen. Smalle paadjes, draaiportjes, maar ook een stukje verharde weg.

We komen bij het straatnaambordje Pietje Wal. Voor kenners: een lokale wegracer, nationaal en internationaal bekend (ik had niet eerder van hem gehoord...).

We steken een asfaltweg over en treffen dan, op een gedenkwaardige plek, de wandelaars, die voor de 20 km gekozen hebben. Gedenkwaardig, want op deze plaats is op pinksterzaterdag 2 juni 1839 de jonge, 16-jarige Italiaanse marskramer Giovanni Castione om het leven gebracht.

Afkomstig uit Noord-Italië verkocht hij prenten. In een herberg toonde hij vol trots aan een andere jonge marskramer, Martinus Zoeren, zijn verdiensten: 17 zilveren guldens en een 5 francstuk. De jongens gingen samen op weg naar Boxtel. Op deze plaats, halverwege de Oude Grintweg, sloeg Martinus Giovanni tijdens een rustmoment op het hoofd en verdrook hem. Hij beroofde hem en verborg het lichaam onder takken en bladeren. Na enkele weken werd het lichaam gevonden en liep Martinus tegen de lamp toen bij hem thuis het belastende 5 francstuk werd gevonden. In november 1839 werd hij in Arnhem publiekelijk opgehangen. Het pad, waarop we lopen is naar hem vernoemd.

We treffen hier het gedenkteken aan dat ter nagedachtenis aan hem is opgericht.

De familie van de jonge marskramer heeft deze plek in 2018 bezocht en was ontroerd over de aandacht die de lokale bevolking heeft voor deze plek en voor de instandhouding ervan.

We vervolgen onze route. Een mooi stukje van de Mortelen volgt. We lopen door en langs weilanden. Dan komen we aan de achterzijde het terrein op van café Vingerhoeds, de 2e caférust voor de lange afstanden en de 1e voor de 20 km-lopers. In deze oude langgevelboerderij was vroeger de herberg van Mieke Vingerhoeds. Nog steeds is er de sfeer van weleer te vinden, zeker naast het oude cafégedeelte, waar de bedstee

met de poffer van Mieke te vinden is, waar het opkamtje is en de schouw met de plattebuiskachel. Na deze welkome onderbreking gaan we weer op stap. We lopen afwisselend over paden, gaan door draaiportjes, lopen langs sloten en beken en genieten ondertussen van het typische landschap van de Mortelen.

Onze routebouwers troffen er dit bankje. Jammer dat hier net te weinig plek is voor de soeppost. Het zou wel heel toepasselijk zijn!

Dan voegen de lopers op de 15 km in. We stappen lekker door, veelal over zandpaden. Iets verderop komt de 10 km erbij en dan zien we opnieuw witte tentdoeken. Hier, op een grasveldje, is wel ruimte voor de soeppost. Ook hier treffen we OLAT-vrijwilligers. Zij heten ons welkom met een lekker warm kommetje wintersoep.

En dan ineens gaat het snel, we hebben nog ongeveer 3 km te gaan. We lopen opnieuw langs een sloot. Deze volgen we een flink stuk. Af en toe kruisen we een zandpad of weg. Dan, onverbiddelijk, zien we de bebouwde kom van Best opdoemen en stappen we een trottoir op. Na enkele woonstraten komt ook de Prinsenhof in zicht. We zijn er.

Wat een mooie wandeling!! Ton Vissers en Martien Habraken, de routebouwers van vandaag: bedankt voor deze prachtige route. En daarnaast een woord van dank aan alle vrijwilligers die deze mooie wandeldag mogelijk hebben gemaakt!

-Myriam van den Berg-

Winterserietocht Gemonde

Ankie is aspirant-bestuurslid. In het kader daarvan loopt ze "stage" bij de diverse activiteiten van OLAT, om zo een idee te krijgen van alle werkzaamheden die daarbij komen kijken. Deze keer gaat ze de route mee uitpijlen.

De zaterdag voorafgaand aan de winterserietocht op zondag staat bij OLAT in het teken van o.a. het uitpijlen van de route. Want zoals jullie weten, zijn de wandelingen altijd heel goed gepijld.

Zo ook op zaterdag 14 december, de dag voorafgaand aan de wandeling te Gemonde.

Rond 08.30 uur meldde ik me bij het startadres Café-zaal De Schuif om eens te kijken hoe dat uitpijlen werkt.

Nadat de vrijwilligers allen waren voorzien van een heerlijk bakje koffie, reikte Johan van de Sande de

routebeschrijving, met daarop de markering van het stuk route dat je ging uitpijlen, uit.

Hierna moesten we nog de benodigde bordjes (zowel met nummer als bordjes met alleen maar pijlen voor rechtdoor (ook wel steun-/herinneringspijlen), de elastieken en een reservesetje ophalen.

Op de routebeschrijving die ik kreeg uitgereikt, stond dat wij (Ad Brouwers en ik) 54 pijlen gingen ophangen.

Omdat wij niet het deel hadden vanaf het startadres maar een deel vanaf een bepaald punt tot aan de locatie waar de soeppost zou staan, reden we met twee auto's die kant op om aldaar één auto achter te laten en vervolgens met de andere auto naar ons startpunt te gaan.

Daar aangekomen gingen wij direct op pad. Het eerste bordje konden we al direct overslaan, omdat daar een splitsingsbord werd opgehangen door Ad en Theo, de routebouwers van deze wandeling.

We waren nog niet op pad of het begon al te regenen. Toch gingen we zonder regenkleding aan te trekken op pad, langs de Dommel, een open gebied waar het steeds harder ging regenen.

De eerste pijlen werden door ons opgehangen en omdat het voor mij de eerste keer was, kreeg ik een goede instructie van mijn mede-uitpijler. Ik zou de pijlen met de nummers ophangen en Ad de steunpijlen.

Gelukkig hield het regenen na niet al te lange tijd op, zodat we nu alleen zo nu en dan wat plassen moesten ontwijken.

Na al diverse bordjes te hebben opgehangen, kwamen we uit bij punt 137. Hier hingen we een pijl op dat je rechtsaf moest. Aan het eind van dat pad moest je door de sloot naar de overkant, maar dat was niet te doen omdat de sloot vol stond

met water. Tja, wat dan te doen.

We zijn daarop teruggelopen naar de laatste pijl, hebben daar een "omleidingsbordje" opgehangen en het pad waar we in eerste instantie vanaf kwamen, vervolgd om op het eind maar rechtsaf te gaan om zo weer op de route te komen. Voor dit soort verrassingen zit er dus bij de uitpijlset een reservesetje. Op het punt waar we normaliter uit zouden komen, wat ook nog een uitdaging zou zijn geweest, je moest namelijk over een paar gladde boomstammes de sloot over, hebben we ook nog een extra pijl opgehangen, zodat de wandelaars zondag zeker wisten dat ze goed zaten.

Hierna weer heerlijk verder kunnen uitpijlen en na een lekker kopje koffie bij Siem Peijn ('t Groene Woud) het laatste deel van de route voorzien van de pijlen om uiteindelijk bij de plaats van de soeppost uit te komen, alwaar de laatste pijl door ons werd opgehangen.

Missie volbracht.

Ik ben door dit gebeuren de vrijwilligers die dit bij elke wandeling doen nog meer gaan waarderen. Ik besef nu pas eens echt hoeveel werk erin gaat zitten.

Mocht je het uitpijlen of afpijlen zelf eens willen ervaren, dan kun je contact opnemen met Rob van Stuivenberg, hij coördineert dit.

Al met al kan ik zeggen dat het me erg is meegevallen, wie weet bied ik mijn diensten nog wel eens aan.

-Ankie van Boxtel-

Na een korte nacht na de tocht in Gent zaterdag ... bolden we zondagmorgen naar Gemonde, in de buurt van Sint-Michielsgestel. We wilden er deelnemen aan de derde wandeling van de winterserie van OLAT.

Iets na 8 uur gingen we van start voor een tocht van 40 km. Ook in Nederland was er de laatste dagen heel wat regen gevallen. We verwachtten dan ook een moderig parcours met het nodige ploeterwerk.

We verlieten snel het kleine Gemonde en kwamen inderdaad op drassige natuurpaden terecht. Die brachten ons naar het Dommeldal. Deze rivier duikt regelmatig op bij wandelingen van OLAT. We volgden een hele tijd deze rivier tot bij de Hooibrug. We gingen de brug niet over

maar trokken door een klein bosje naar de eerste rustpost, de grote koffiepost na 5,1 km.

Na een stevige kop koffie trokken we door de typische populiereven verder. We dwarsten de weg Schijn-

del-Boxtel en kwamen geleidelijk in het natuurgebied de Geelders. Na een verkenning van dit domein kwamen we bij de tweede rustplaats, café 't Groene Woud in Liempde na 11,9 km. We rustten er even op het terras.

We lieten de 20 km-stappers van ons vertrekken en stapten naar een natuurstukje de Maai. Prachtige paden leidden ons door dit gebied naar een volgende splitsing.

Wij (de 40 km-stappers) werden terug naar het Dommeldal gestuurd. We volgden de stroom even over een vettig éénmanspad voor de parcoursbouwer ons naar het buurtschap Kasteren stuurde.

We kwamen langs de prachtige herenboerderij het Groot Duijfhuijs en de Duiventoren.

Van hieruit stapten we terug naar de Dommel. Die dienden we te dwarsen via een pont (Sint-Janspontje). Op eigen kracht dienden we ons zelf naar de overzijde van de stroom te trekken.... Een leuk intermezzo... Eenmaal aan de overzijde kwamen we snel in de buurt van de dorpskern van Liempde.

Een fietspad nam ons even op sleeptouw en leidde ons opnieuw over de Dommel.

Enkele stevige modderpaden stuurden ons opnieuw langs de Dommel. De inleiding van het pad langs de Dommel was een stevige ploeterpartij.

Eenmaal langs de Dommel was het echt genieten van de prachtige natuur, badend in de zon.

Toen we eenmaal de Dommel opnieuw achter ons hadden gelaten, splitsten we opnieuw van de 30 km-stappers af en trokken we naar de derde rustpost, de kleine koffiepost na 21,5 km.

Het volgende stuk van 4,8 km begon met enkele zandwegen voor een pad langs een sloot ons kilometerslang meenam. Dit mondde uit in Olland, waar we in het Gemeenschapshuis De Loop'r na 26,3 km de vierde rustpost vonden.

Gina genoot er van een broodje kroket.

Het volgende stuk was er opnieuw één van 9,7 km. Het begon moeilijk. We verkenden het stille dorpje Olland en splitsten voor de derde maal van de 30 km-stappers. We werden een weide ingestuurd en rondden een spoorlijn langs verschillende slootjes. De extra kilometers voor de 40 km-stappers brachten ons terug in het natuurgebied De Geelders. Wat volgde was een stevige rondleiding in dit bosgebied.

We dwarsten opnieuw de weg Boxtel-Schijndel en kwamen in het natuurgebied de Gasthuiskamp. In dit domein vonden we de vijfde rustpost, de grote soeppost, na 36 km.

De laatste 4 km werden met enkele mooie natuurpaden ingeleid. We kwamen bij de Beeksche Waterloop en het begon te regenen. Het pad langs de Beeksche Waterloop was één ploeterpartij. Het was dan ook echt "harken" om in de regen dit stukje natuur te overwinnen.

Heelhuids kwamen we uiteindelijk bij de rand van Gemonde.

Leuke wandelpaden stuurde ons terug naar de startzaal na een prachtige wandeltocht, zoals we het van OLAT gewend zijn.

Er was echter meer modder dan dat we van OLAT gewend zijn, maar daar kunnen de organisatoren niks aan doen.

-Gina Hoorens en Krist Vanackere-
(<https://lauwswandelnieuws.wordpress.com/>)

De negen zaligheden tocht

Op dinsdag 3 december 2019 organiseerde OLAT-WoD een tocht vanuit het Belgische Postel. Ik vond het prachtig om weer eens in België te wandelen. Vanaf station Tilburg kreeg ik van de uitzetter een lift naar de start.

Even na 10 uur begeven we ons op pad. Niet stipt 10 uur, want om 10 uur wordt eerst nog informatie over de tocht gegeven en wat voor ons wandelaars ook heel belangrijk is, of we onze eigen boterhammen op de grote rustpost mogen opeten. En we moeten opgeven of en zo ja welke soep we op de rust willen nuttigen.

Bij nader inzien blijkt de tocht maar voor 100 meter over Belgisch grondgebied te gaan. De startlocatie ligt net over de grens. Vlak bij deze grens ligt ook "in 't Wild Zwijn". Maar de uitbater van dit CR wilde niet voor 10 uur open gaan.

De route deze dag loopt door het gebied dat bekend staat

onder de naam "Acht Zaligheden". Het gaat hier om de plaatsen Steensel, Eersel, Duizel, Reusel, Knegsel, Wintelre (Wintelre wordt in de volksmond Wèntersel genoemd), Netersel en Hulsel. De plaatsen Hapert en Bladel worden ondanks de centrale ligging niet tot deze acht dorpen gerekend, omdat de plaatsnaam niet op "sel of zel" eindigt. Wat die negende zaligheid is, staat verder in dit verslag vermeld.

De wandeling voert door de Kempen. De officiële tocht naam voor deze wandeling is "Stille Kempen". De route gaat over het grondgebied van de plaatsen Postel, Bladel, Hapert, Eersel en Witrijt. Het gebied wordt gekenmerkt door de afwisseling van droge en natte delen. We komen langs bossen, hei-

de, vennen en mooie open stukken. Een lang vlonderpad en een berkenlaantje leiden ons door een prachtig nat gebied.

Bij de "Cartierheide" met z'n grote en kleine vennen komen we langs het prachtige ven het Pannegoor. Voordat de grote rust wordt bereikt lopen we nog langs het Laarven.

De grote rust is in Herberg "De Negen Zaeligheid" te Witrijt. Na afloop van de grote rust blijkt dat er nog ongeveer 38 euro aan niet betaalde consumpties open staat. Het gaat hier om 7 consumpties. Uiteindelijk wordt de 38 euro door de commissie WoD betaald.

Tussen de start en de grote rust en tussen de grote rust en de finish zit bij deze wandeling steeds ook een korte rust. Op de tweede korte rust wordt aan iedereen gevraagd of ze vrijwillig minimaal 50 cent willen doneren om de pot weer aan te vullen. Natuurlijk is iedereen daartoe bereid.

Bij de finish aangekomen wordt gemeld dat de uitbater van de grote rust erachter is gekomen dat alles toch goed betaald is. Voor de gedoneerde 50 cent zal nu bij de volgende tocht iets lekkers worden aangeboden. Wat dat wordt, is nu nog een verrassing.

Wat de tocht zelf betreft, het is een prachtige tocht geworden ondanks de nevel en mist tot aan de grote rust. De door mij gemaakte foto's bevestigen dat. Een trouwe wandelaar, die er dit keer niet bij kon zijn en de foto's al heeft gezien op de Facebookpagina "Wandelen op dinsdag", verklaarde: "Ik heb echt iets gemist zo te zien".

-Henri Floor-

In de vorige aflevering liet Marian ons meegenieten van de Vogezen met o.a. het gebied van de Grand Ballon. Deze keer vertelt ze over de Col- en het Lac des Perches. Het is klimmen en dalen, maar dat loont de moeite, zeker als er af en toe een heerlijke bosbessentaart (myrtilles) wacht.

Vrijdag 14 juli

Hotel du Grand Ballon - Thann, 20 km

Vanochtend een heerlijk ontbijtbuffet gehad en rond 09.15 uur op pad. Nu eens niet meteen klimmen maar afdalen over een steile skispiste, wel een gras piste. Ik kom uit bij de weg met een Auberge (le Ferme du Ballon). Het is nog veel te vroeg om pauze te nemen en na twee keer de Route des Crêtes te zijn overgestoken, verdwijnt de GR5 het bos in om Col du Firstacker te bereiken (955 m). Hier staat een herdenkingskapel van de gevechten uit WO1.

Verder dalend door het bos naar de Col du Amic (825 m) en na een picknickplek te zijn gepasseerd, gaat de route weer klimmen tot aan de ruïne van kasteel Freundstein, die alleen bestaat uit een donjon (woontoren). Het is gebouwd op een rots en diende in WO1 als uitkijkpost voor de Fransen.

Een mooi stuk bos volgt om later de Col du Silberloch te bereiken op 900 m. Hoewel ik door een mooi bos loop heb ik af en toe zoiets van: "komt er nu nooit een einde aan dat bos". Ik heb al heel veel bos gezien de afgelopen dagen. Bij deze col is de nationale Franse militaire begraafplaats en het herdenkingscentrum uit de WO1 (Hartmannswillerkopf op 956 m).

Hier vond tussen januari 1915 en januari 1916 een van de bloedigste gevechten plaats uit WO1.

Ik kijk hier wat rond en neem een pauze. Helaas is het centrum dicht, misschien maar goed ook want anders was het wel heel laat geworden voor mij. Ik word erg terneergeslagen van het zien van die hoe-

veelheid kruizen van gesneuvelden.

Nu het bos weer in en ik klim langs de Ferme Auberge Molkenrain. Na wat op- en neergaande boswegen kom ik op een open plek in het bos uit; het blijkt een voormalig kamp uit de Eerste Wereldoorlog te zijn: Camp Turenne op 909 m. Natuurlijk ook hier een herdenkingsmonument, eenzaam in het bos.

Later passeer ik nog een overblijfsel uit WO1: Camp des Pyramides. Nu mag ik weer afdalen naar de kasteelruïne van Engelsbourg en hier heb ik een fantastisch uitzicht op Thann.

De afdaling naar Thann, dat op 343 m ligt, is best lang. In Thann is het de bedoeling dat ik de trein neem naar Cernay, waar de camping is. Doordat het een feestdag is in Frankrijk, rijden de treinen een zondagsdienst. Ik koop een kaartje, met hulp van een prima Engelssprekende Franse jongen, en kom goed aan in Cernay op camping les Cigognes (de ooievaars). Dit blijkt ook wel: de ooievaars weten precies de tijd te bepalen wanneer er op de camping gegeten wordt en lopen rond etenstijd tussen de caravans en tenten heerlijk te bedelen. Makkelijk om zo aan je eten te komen toch. Morgen rust-

dag, dus lekker van de avond genieten. Het is een mooie droge dag geweest.

Zaterdag 15 juli, rustdag

Uitgeslapen en lekker rustig ontbeten. Na wat klusjes met de trein naar Thann gegaan. Ik ben net op tijd om de Gotische kerk St. Thiebaut in te kunnen. Prachtige gebrandschilderde ramen, daar staat de kerk ook om bekend. Op een terras geniet ik van koffie en citroentaart en verder het plaatsje bekeken. Terug op de camping met drie anderen van de groep op jacht naar een restaurant. Alleen de pizzeria was open. Vroeg de slaapzak in.

Zondag 16 juli

Thann - Ferme du Rouge Gazon, 24 km

Vroeg op, om 06.00 uur al, want het wordt een pittige klimdag vandaag. Na het ontbijt de ooievaars gedag gezegd en met de trein van 09.00 uur naar Thann met een groepje. In Thann gaat de GR5 meteen de lucht in en ik ben de anderen snel kwijt. Klimmen via Col du Staufen (474 m) en langs een houten kruis naar een open plek in het bos: Place du Roi de Rome (Napoleonsplatz) op 550 m. Verder klimmen door het bos naar Plan Diebolt Scherer (620 m). Hier kun je met de auto komen. Ook is er een schuilhut en daar rust ik even. Mijn pad gaat via de Route Forestière steil omhoog met de nodige haarspeldbochten. Het bospad loopt parallel aan de asfaltweg. Onderweg heb ik een paar mooie uitzichtpunten en een stuk pad is beveiligd met een kabel. Ik kom uit bij een Auberge op de Col du Hundsruck (748 m), waar weer

veel auto's staan. Het is daar erg druk binnen en ik loop door, verder stijgend naar Bourbach-le-Haut (871 m), net een open stuk buiten het bos. Daar rust en eet ik wat. Ook vandaag is het mooi, zonnig weer en er zijn meer mensen die daarvan genieten. Ik kom vandaag veel wandelaars tegen, over het algemeen Fransen.

Na de pauze verder klimmen door het bos, langs een bron en een mooi kapelletje door naar de grasvlakte bij boerderij-herberg Col du Rossberg op 1100 m.

In dit open terrein moet ik even naar de markering zoeken. Langs de refuge van de Ski Club Mulhouse naar de Vogelsteine rotsen op 1180 m.

Voorlopig het hoogste punt voor vandaag. Het is een mooi uitzicht op het dal en de Ballon d'Alsace. Afdalen, heerlijk (!) en uiteindelijk kom ik bij Auberge Belacher op 979 m. Hoewel het al 15.00 uur is ga ik even naar binnen, want ik heb wel even pauze nodig. Ik neem wat te drinken en een lekkere bosbessentaart (myrtille). De boerderij wordt verbouwd, maar binnen hangt die vol met allerlei koebellen van heel groot tot heel klein.

Uitgerust vertrek ik om de heide op te gaan. Het is een pad dat toch weer langzaam stijgt, langs een schuilhut naar Col du Rimbach. Verder door het bos over een breed pad en later wordt dat vrij smal. Met een trapje en via haarspeldbochten weer steil omhoog naar de top: Rimbachkopf op 1194 m. Ik dacht dat ik er bijna was, maar helaas moet ik nog een stuk over de kam en afdalen naar Col des Perches (1070 m). Ik zou hier het Lac

Lac des Perches

des Perches moeten zien, mooi niet, dus niets gezien wat op een meer lijkt. Ik zie gelukkig wel de blauwe rechthoekige markering die ik moet volgen om bij de overnachtingsplek te komen: Ferme du Rouge Gazon.

Ondertussen is het 18.30 uur en ik geef even telefonisch door waar ik zit. Na 30 minuten wat omhoog, omlaag en vals plat kom ik om 19.00 uur bij de accommodatie aan, waar ik met applaus wordt binnengehaald. Heel leuk, dat doet me goed.

Ik kan meteen aanschuiven voor het eten. Na de briefing voor de wandeling van morgen ga ik douchen, bed opmaken en slapen. Het was een lange dag, maar een mooie tocht.

Maandag 17 juli Ferme du Rouge Gazon - Giro- magny, 24 km

De laatste dag in de Vogezen en we krijgen het advies: geniet ervan. Het is weer heel mooi, zonnig weer.

Vanaf het vertrek terug via dezelfde route als gisteren heen naar Col des Perches en hier pak ik de GR5 weer op. De route gaat het bos weer in en nu heb ik wel zicht op het Lac des Perches. Het pad is rotsachtig en hier en daar beveiligd met kabels. Ik maak graag gebruik van dit hulpje. Het gaat op en neer met best wat

klimwerk over rotsachtig terrein. Op een picknickbank met een mooi uitzicht neem ik, samen met een Fransman, een rustpauze. Verder door het bos tot aan de Col des Charbonniers op 1117 m. Dan gaat het pad langs de kam met prachtige uitzichten. Na Ronde Tête (Rundkopf, 1112 m) en Col de Ronde Tête te zijn gepasseerd, komt de rotsige aanloop en klim naar de Ballon d'Alsace. Het is een pittige klim waarbij ik af en toe mijn handen nodig heb. Ik ben blij als ik op de top (1247 m) sta. Het is druk, veel mensen op de top, maar je kunt er ook over de weg komen. Na deze klim plof ik neer op een bankje. De top is eigenlijk een redelijk groot plateau. Nu is mijn vraag: "Volg ik de nieuwe GR5-route of de oude via Belfort?"

Het wordt de nieuwe. Ik moet even zoeken naar de markering. Daarbij kom ik langs het standbeeld van de maagd op het plateau en verderop het standbeeld van Jeanne d'Arc. Het uitzicht is mooi, jammer dat het heilig is.

Bij Col du Ballon d'Alsace is veel horeca en zelfs een VVV!. Hier kan ik lekker op een terras zitten en iets drinken. Ik ben er nog niet dus ik stap weer op en nu afdalen. Eerst langs een monument van de mijnopruimers en even later moet ik goed opletten om de juiste GR te nemen. Ik kom bij een splitsing van vier GR's. Na de GR5 gevonden

te hebben daalt het pad, eerst breed, daarna smal en steeds rotsiger. Het is een lange afdaling en ik passeer Chalet Bonaparte, dat afgesloten is met hek en ketting. Uiteindelijk bereik ik een mooi meer midden in het bos: het Étang de Petit-Haut. Hierna komt een lastige afdaling langs een beekje (Savoureuse) met veel boomwortels en stenen. Een zaak om goed te kijken waar ik mijn voeten plant. Wel heel mooie watervallen langs het pad. Ondanks het goed opletten, glij ik toch een keer uit. Gelukkig niets stuk en ik ben ook heel. Ik merk wel dat het genoeg voor me

is, het was een zware dag met veel en moeilijk klimmen. Uiteindelijk de weg in het dorpje Malvaux bereikt bij de brug en een gesloten hotellerie. Een heel mooi punt om de organisator te bellen en die heeft me daar ook opgepikt, het was net 18.00 uur.

In het chalet des Randonneurs is nog een bed vrij en daar mag ik gebruik van maken. Dat is heerlijk, geen tent opzetten, maar eerst lekker eten en dan douchen. Na de briefing nog gezellig na zitten praten onder het genot van een biertje. Morgen rustdag!.

*-Marian Post-
(wordt vervolgd)*

15 jaar!

Rooise Wandelingen

Een bericht uit de krant van 12-11-2004 luidde: Dinsdagochtend 9 november 2004 is OLAT begonnen met 'Sportief wandelen' voor 50-plussers. 45 enthousiaste wandelaars hadden zich om 10.00 uur verzameld bij café De Rooie Sok. Dit alles in het kader van het gemeentelijk stimuleringsproject 'Senioren in beweging'.

Op dinsdag 19 november jl. werden de 73 Rooise wandelaars na de wandeltocht van die dag verrast door de organisatie. Na de mooie, zonnige tocht door de Boskantse modder door Scheeken, Sort, Vleeschbroekstraat enz. werden de wandelaars binnen gevraagd bij de Vriendschap in Boskant. OLAT-voorzitter Joop Wesseling was daar aanwezig om het 15-jarig bestaan van deze groep te vieren. Hij kwam iedereen toespreken en trakteren op koffie, thee en een appelflap.

Het initiatief voor deze wandelgroep lag in 2004 bij de gemeente. In het kader van Fifty-Fit, en in navolging van de fietsgroep, zijn Marinus van Roosmalen, Theo van de Ven en Theo Tromp toen aan de slag gegaan. Ze hebben een concept, wandeltochten vanuit de 4 Rooise kerkdorpen, bedacht, een formule waar nog niets aan veranderd is en tot op de dag van vandaag is het nog steeds een succes. Op 19 maart jl. waren er voor het eerst meer dan 100 wandelaars aanwezig!

Deze enthousiaste groep Rooise wandelaars is tevens een bron van vele vrijwilligers voor de Avondvierdaagse. Zonder deze grote groep zou de Avondvierdaagse niet door kunnen gaan.

In de afgelopen 15 jaar zijn de wandelingen niet één keer niet door kunnen gaan. In totaal stond de teller die dag op 863 Rooise wandelingen (tel maar na)! Veel wandelaars worden al snel OLAT-lid. Goed voor de club. Voor mij wel jammer. Maar al te vaak zit ik met portemonnee en papieren klaar om wat geld te innen als blijkt dat alle wandelaars toch al lid zijn. En met reden: gezellige, mooie tochten en je blijft of wordt er nog fit van ook. Men doet er vriendschappen op en leert Rooi door en door kennen. Rooise wandelaars zijn doorzetters, van de ergste modder in de Scheeken en tot de enkels door het water langs de Beekse Waterloop is voor hen "geen probleem!" Alleen als het flink regent of bij gladheid blijft alleen de harde kerngroep van 10 à 15 wandelaars over. Ook zijn de tochten op de 5e dinsdag van de

maand, als we buiten de (oude) gemeente gaan wandelen, erg in trek.

Johan van de Sande en Peter van de Laar werden door Ton Teerling voor hun inzet als routemakers bedankt met bloemen. Joop had voor hen en voor ondergetekende als dank een goeie fles wijn. Bedankt Joop en OLAT-bestuur voor de traktatie, de eer en de wijn. Johan van de Sande, bedankt voor het aanreiken van wat gegevens.

-Betsie van Mil-

Rooise Wandelingen: kerstraktatie, verzorgd door de organisatie

.....
 Wij volgen Rinda verder op haar weg op de GR20 in Corsica. We kunnen beter zeggen: op haar rotspad, want dat is het! Het is zwaarder dan ze ooit gedacht had, maar ze zet door, al is het met handen en voeten en het zál haar lukken, ook al is dat soms hangend aan haar vingertoppen met de steun van haar grote teen! Het is spannend en soms wat eng.

Vervolg van dag 3, Rinda is bijna in de Refuge D'Ascu Stagnu

Tot in het heerlijk geurend dennenbos blijft het opletten en glijden. Dan kom ik uit op een dienstweg en zie even later tentjes tussen de bomen staan. Nadat ik bij de snackbar wat zoets naar binnen heb gewerkt, zoek ik mijn eigen plekje. Achter het bos stroomt een beek en onder een kleine waterval is een poel die net groot genoeg is om helemaal languit in te liggen. Het water is ijskoud. Dat doet mijn voeten goed. Ik was mezelf en mijn kleren, eet wat Corsicaanse geitenkaas met de Franse Julien en praat daarna bij met Eithne. Na een paar dagen beginnen de wandelaars elkaar te leren kennen en wordt het echt een gezellige familie.

3 juli - dag 4 - 9 km Refuge D'Ascu Stagnu - Auberge U Vallone

Het nieuws deed gisteravond al de ronde: er komt slecht weer aan. Verschillende wandelaars besluiten een rustdag te nemen. Ik word wakker onder een wolkenloze lucht en het ziet eruit als een prachtige

dag. Ik waag het erop, want ik hoef niet helemaal naar Auberge U Vallone. Een kilometer ervoor is een refuge en nog weer daarvoor beschrijft de gids kampeerplaatsen waar ik in geval van nood mijn tent op kan zetten.

Iets voor zes uur volg ik de lijn ski-stoeltjes omlaag. De GR20 gaat direct het bos in, een smal, makkelijk pad met alleen wat boomwortels en hier en daar een steen. Dit is terrein waarin ik me thuisvoel en ik schiet flink op. Ik merk dat ik loop met een urgentie die eerder ontbrak, gehaast bijna en dat is in de bergen nooit een goed idee.

Onder de versleten rood-witte markeringen op bomen en rotsen is de gele verf zichtbaar waarmee deze variant gemarkeerd was voor het in 2016 de hoofdroute werd. Een jaar eerder kwamen zeven wandelaars om in de kloof Cirque de la Solitude. Sommigen betreuren het dat 'de Cirque' geen deel meer uitmaakt van de GR20, maar stiekem ben ik er blij mee. De weg die vandaag voor me ligt is al moeilijk genoeg.

Door de bomen hoor ik het geluid van water. Over grote rotsen passeer ik een kleine waterval en even later wandel ik langs de veel grotere Ruisseau du Tighjettu.

Ik loop langs een aantal watervallen omhoog tot een brede houten brug zonder leuning. Ik kijk terug naar de vallei en vooruit naar de pieken.

Dan begint de monsterklim naar het hoogste punt van de GR20, de 2.607 meter hoge Pointe des Eboulis. Meer dan 1.100 meter stijging in drie kilometer. De klim begint uitdagend, omhoog langs de rotsen met hier en daar een dikke ijzeren ketting voor de veiligheid. Soms zijn er genoeg richels en uitsteeksels en heb ik de hulp niet nodig, maar een paar keer is het fijn een erg steil en lastig stuk te overbruggen met een beetje hulp. Toch hang ik vaak genoeg aan mijn vingertoppen en een grote teen op een richel van hooguit drie centimeter breed. Vallen is geen optie. Het is zwaar. Het is spannend. Het is af en toe een beetje eng. Maar het gaat.

Als ik weer eens aan de voet van een imposante rotspartij sta, bekijk ik hem rustig en vind dan steeds weer een weg omhoog. Algauw heb ik er weer wat nieuwe blauwe plekken en schrammen bij op mijn inmiddels kleurrijke blote benen.

Eenmaal boven de rotsen wordt het pad weer herkenbaar, al is het nog steeds allesbehalve gemakkelijk. Een dikke laag grind en stenen zorgt dat je na elke stap vooruit weer een halve stap achteruit glijdt. Ik neem me voor om telkens na honderd stappen even op adem te komen, maar haal er amper twintig.

Bij een laatste klauterpartij negeer ik de ketting en raak daardoor iets van de route af. Een wandelaar die afdaald, wijst me de goede weg en op een relatief eenvoudig grindpad worstel ik de laatste meters naar de pas. Dit keer geen 'King of the world'-moment, maar een hartgrondig 'Never again!', waar de andere wandelaars die uitrusten in de zon hartelijk om moeten lachen. Vanaf de pas kun je als extraatje de Monte Cinto beklimmen. Nee, dank je.

Ik zie dat er wel degelijk slecht weer op komst is. De enorme wolkenpartijen in de omringende valleien beloven niet veel goeds. Door ga ik, licht dalend over een makkelijk pad naar de volgende pas, terwijl in de diepte Lac du Cinto helderblauw glinstert.

Ondertussen denk ik na. De GR20 is de zwaarste wandeltocht van Europa en ik had het in mijn hoofd zo groot en moeilijk gemaakt dat ik beslist verwachtte het niet te kunnen. Maar ik ben nergens door gestuit, voor geen enkele klim teruggedeinsd. De wandelgids staat vol aanwijzingen als 'Take this stretch slowly and carefully and use extreme caution if the rock is wet and slippery'. Ging dat nu over die steile rotswand, de gebroken flank van de Punta Crucetta, die ik redelijk eenvoudig via smalle richels en handgrepen overstak? Ik kan dit echt. En jemig, wat ben ik trots op mezelf.

Ik bereik de pas Bocca Crucetta en van hieruit gaat een redelijk eenvoudig pad omlaag. Als je trekking poles hebt, tenminste. Het pad bestaat uit los zand en losse stenen en de extra ondersteuning is cruciaal om overeind te blijven. Drie Italiaanse jongeren die zonder stokken omlaag gaan, hebben het behoorlijk zwaar en zoeken met beide handen houvast aan grote rotsen terwijl ze afdalen. Ik passeer ze moeiteloos en kom veel sneller vooruit.

Telkens als ik een paar meter lager een markering zie en me afvraag hoe ik daar moet komen, opent zich een weg. De route is hier niet alleen met rood-witte verfstrepen aangegeven, maar ook met plastic gele bordjes en felgekleurde linten aan de schaarse bomen. Ik passeer een kloof en begin weer water te horen. Na een kleine watterval zie ik een dammetje in de beek, een zeker teken dat de refuge dichtbij is. Om een bocht verschijnt het gebouw, hoger op de berg, maar waar de markeringen omhoog gaan, wil ik omlaag. Volgens twee wandelaars is Auberge U Vallone 'just down there'.

In de verte begint het te rommelen en ik maak tempo, voor zover dat mogelijk is op deze puinhoop. Rotsen en stenen in alle mogelijke vormen en maten in een complete warboel dooreen. Het is een rivier van steen en 'just down there' is nog altijd een kilometer. Ik steek de beek over via stapstenen en

daal aan de andere zijde verder af. Het gerommel komt dichterbij en de donkere lucht haalt me geleidelijk in. En dan zie ik plots tussen de lage bomen een dak verschijnen. Iets lager nog en het is een gebouwtje met tenten erbij. Ik zoek het eerste stukje vlakke grond, pal voor een lege huurtent, en zet haastig mijn eigen huisje neer. Ik gooi de buitentent erover en ram net de laatste haring met een steen de harde grond in wanneer het begint te regenen en er een paar harde donderslagen klinken.

4 juli - dag 5 - 15 km Auberge U Vallone - Hotel Castel Di Vergio

Bijna een uur later dan de eerste dagen ga ik op pad. De camping is al bijna uitgestorven en de eerste wandelaars van de refuge komen langs, waaronder Eithne en Noel.

Ik hijs mijn rugzak om en volg het stenige pad naar beneden en dan een bos in. Hier liggen een paar indrukwekkende woudreuzen over het pad, bij één kunnen we er zelfs onderdoor lopen zonder te bukken.

Dan begint het pad langzaam weer te klimmen. Dit zou een makkelijke dag moeten zijn, maar hoewel ik slechts 500 meter omhoog moet, heb ik het zwaar. Mijn benen voelen aan als geleï en omdat ik slecht geslapen heb, kan ik niet voluit genieten.

Ik kom bij een prachtig heldere beek vol kikkervisjes. Aan de andere kant klimt de route verder.

Er zijn weer rotsen waarover ik klauter, al gaat me dat makkelijker af dan de eerste dagen. Ik hoef minder te bukken om met mijn handen steun te zoeken en loop over richels en hoekjes omhoog. Verder dan, het laatste stuk naar de Bocca Di Foggiale op 1.962 meter. Een prachtig dal vol gele bloemen die ik niet eerder zag. In een van de bergen zit een gat waar doorheen ik blauwe lucht zie.

Na een klein topje daal ik door de struiken af naar de refuge de Ciot-tulu Di I Mori. Daar pauzeer ik op het terras en koop een rol koekjes, zodat ik in ieder geval iets te eten binnenkrijg. Ik verkruiemel een stukje voor de vogels, maar tot mijn verbazing komt een hagedisje ervan knabbelen.

Vanaf de refuge gaan de gele bordjes hun eigen weg, recht naar beneden het dal in. Blijkbaar horen ze toch bij een andere route dan de GR20. Ik volg de rood-witte markeringen langs de rand van het dal waar ik weer uitzicht heb op fraaie pieken en diepten. Uiteindelijk gaat ook de GR20 omlaag.

Links van het pad stroomt een riviertje over een serie aantrekkelijke watervallen tussen gladgeslepen grijze rotsen. Op het eind van de kloof steek ik een voetbrug over. Nu zal ik er al wel bijna zijn, verwacht ik. Kom ik even bedrogen uit.

We mogen een ander dal in, passeren de vervallen gebouwtjes van de Bergerie de Radule en bereiken de welkome schaduw van een bos. Meestal geniet ik van bos, nu ben ik moe en wil naar het eind. En het pad gaat maar door, klimmen, golven, draaien. Ik merk dat ik mezelf voortjaag en dwing mezelf tot rust te komen.

Ik luister naar de wind, een specht in het bos, ik ruik het hout, de aarde. Kalm ga ik verder en nog geen tien minuten later sta ik voor het hotel waar deze etappe eindigt, de camping er pal naast. 's Avonds schuif ik in het hotel aan bij Eithne en Noel voor een heerlijk diner en

op de camping kom ik de Franse Julien weer tegen, die problemen met zijn wandelschoenen heeft en de laatste kilometers daarom op zijn sandalen heeft afgelegd.

5 juli - dag 6 - 17 km Hotel Castel di Vergio - Refuge de Manfanu

Tegenover de camping wordt een verzorgingspost opgebouwd voor een evenement.

Een paar varkens komen nieuwsgierig kijken en worden het bos in gejaagd. Datzelfde bos ga ook ik in; een dennenbos zonder stenen of wortels. Hier kan ik eindelijk eens doorlopen en het is heerlijk. Door openingen in de bomen zie ik de in elkaar grijpende bergen langzaam lichter worden, van blauw naar groen. Ondanks het vroege uur is het al warm. Zelfs als ik klim is het pad eenvoudig, met brede zigzaggen.

Op de Bocca San Pedru staat een kleine kapel met een Jezus achtertralies. De col biedt uitzicht op een aardige vallei, waar koeien grazen. De leidkoe draagt een bel die vrolijk klingelt en even waan ik me in Zwitserland.

Midden op de pas staat een boom die is gevormd door de wind. Als een wapperende vlag sleept de boom zijn takken achter zich aan, heel bijzonder. Er volgt nog een heuvel en als om te vieren dat ik boven ben, hoor ik mijn eerste veldleeuwerik.

Na nog een heuvel daal ik af naar Lac du Ninu, een breed meer omringd door een lieflijk groen land-

schap. Aan het meer ontspringt een beek, het begin van de rivier Tavignanu en ik verbaas me erover dat aan zo'n klein, stilstaand water zo'n snelstromende beek kan ontspringen. Ik zou verwachten dat het meer na een dag leeg is, zoveel water vloeit er over de rotsen.

Ik steek de beek over via stapstenen en kom terecht in een gebied met loofbomen, die ik de afgelopen dagen behoorlijk heb gemist.

Zo nu en dan word ik ingehaald door een ultraloper. Een race, zo lijkt het. Later hoor ik dat het gaat om een 110 km vanuit Corte. Wow. In dit landschap en met deze hitte, dat doe ik ze niet na.

Ik passeer de Bergerie de L'Inzecche onderlangs en even later loop ik tussen de troosteloze kralen en gebouwen van de Bergerie de Vaccaghja door, die eigengemaakte kaas en koude dranken verkoopt. Maar de refuge is al zichtbaar op de volgende heuvel en ik loop door.

Nog een laatste klim en ik kom bij een houten brug over een fraaie beek naar de refuge. Even later zoek ik een plek in de schaduw voor mijn tent. Daarna loop ik langs de refuge terug naar de beek en laat ik me dankbaar in de poel onderaan een waterval zakken.

*Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)*

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP 2019 / AGENDA

EINDSTAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2019											
1		Adrie Ros	13309	28	M	44		Rudolf van Rooij	1080	3	M
2		Maik Eijdens	12736	25	M	44	11	Miranda Slegers	1080	3	V
3	1	Hanny Klumpkens	12683	27	V	47	12	Henny van de Haring	1070	3	V
4		Jan Dinnissen	11536	25	M	47		Frits Mennen	1070	3	M
5		Marcel van Tulden	10384	21	M	47	12	Rinda Scheltens	1070	3	V
6	2	Anita Pepers	9936	22	V	50		Jac Kessels	1020	3	M
7	3	Rageni Goeptar Sewnarain	9689	26	V	51	14	Clazien Koopman- vd Zande	960	3	V
8		Rob van Stuivenberg	8459	18	M	52		Boetje Huliselan	817	6	M
9		Adriaan van den Dool	8158	21	M	53		Noud van Eck	810	2	M
10		Bert Timmermans	7160	18	M	54		Pieter Boots	720	2	M
11		David Vos	6620	16	M	54		Patrick Nijssen	720	2	M
12		Arie Kandelaars	6477	16	M	54		Johan Rommers	720	2	M
13	4	Marleen Ramakers	6260	16	V	54		Jan Swinkels	720	2	M
14		Hans van Heeswijk	5210	14	M	58		Vincent Beckers	710	2	M
15		Remy van den Brand	4443	7	M	59	15	Thea Koolen	660	2	V
16	5	Jacqueline van Drongelen	4290	11	V	59		Erik Kroon	660	2	M
17		Mart Douven	3850	10	5	61	16	Lana Bezemer	610	2	V
18		Roel van der Wijst	3840	10	M	62		Hans Koopman	600	2	M
19		Jan Sinot	3612	8	M	63		Paul Canters	552	1	M
20		Kees Bierbooms	3000	9	M	64		Hugo Prinsen	465	1	M
21	6	Agnes Sijtsma	2940	8	V	65	17	Isis la Croix	360	1	V
22		John van Loenhout	2880	8	M	65		Erik Dikken	360	1	M
23		Theo Martens	2640	7	M	65		Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
24		Peter van den Brink	2605	5	M	65		Henri Floor	360	1	M
25		Peter Verbaarschot	2550	6	M	65	17	Anneriet Janssen	360	1	V
26		Rick Liesting	2473	5	M	65		Gerrit Legierse	360	1	M
27	7	Nicole Nacken	2410	6	V	65		Ted Liebregts	360	1	M
28	8	Tiny van Alphen	2255	5	V	65	17	Ineke van Lieshout	360	1	V
29		Gerrit Arfman	2160	6	M	65	17	Rina Prins-Bourgonje	360	1	V
30		Paul Jansen	2137	6	M	65		Michiel Tamerius	360	1	M
31		Dirk Donders	2130	5	M	65		Margret Vermeijs	360	1	V
32		Servee Derks	1855	3	M	65		Jan Vermulst	360	1	M
33		Jelte van der Zee	1800	5	M	65		Rini Welten	360	1	M
34		Ferdinand van Keeken	1790	5	M	65		Marco van Wijk	360	1	M
35		Roelof Otten	1764	5	M	65	17	Wendy Willemsen	360	1	V
36		Jan Willem Vogels	1744	3	M	80		Gerrit van Haandel	350	1	M
37		Mike Bertrand	1690	5	M	81		Ad van Erve	300	1	M
37	9	Petra Rommers	1690	4	V	81	22	Maria Harperink	300	1	V
37		Marc Spierings	1690	4	M	81		Hennie Hendriks	300	1	M
40	10	Connie Raijmakers	1652	4	V	81		David Janssen	300	1	M
41		Frank Marchand	1430	4	M	81	22	Anja van Kempen	300	1	V
42		Adrie Thijssen	1330	3	M	81	22	Iris van Limburg	300	1	V
43		Marco van Heel	1243	3	M	87		Henk Plasman	235	1	M
44		Ad Bijnen	1080	3	M	88		Herman van Buggenum	110	1	M

Clubkampioenschap 2018 de winnaars zijn bekend!

Wat vliegt een wandeljaar voorbij! Het leek zo kort geleden dat ik bezig was met de jaarkalender van 2019. Nu schrijf ik het stukje waarin de winnaars van datzelfde jaar bekend worden gemaakt.

DAMES

1. Hanny Klumpkens

2. Anita Pepers

3. Rageni Goeptar
Sewnarain

Een verrassing dit jaar? Misschien niet voor degenen die elke maand de stand van de clubkampioenschappen volgen of regelmatig op de website kijken.

Maar als we zien wie er op nummer 1 en 2 geëindigd zijn, dan mogen we best wel van een verrassende uitslag spreken. Twee jaar geleden hadden we nog niet of amper van hen gehoord, nu bestijgen ze de twee hoogste treden van het podium. Ook bij de dames een verrassing en wel op de derde plaats.

Gelukkig zijn er ook nog steeds vertrouwde gezichten.

Bert Timmermans tekent voor de 10e plaats.

Vorig jaar liep hij "maar" 10 tochten, dit jaar zijn er dat 18 geworden. Daarbij zijn al die vierdaagsen die Bert ook nog loopt niet meegeteld. Met 7160 punten op de 7e plaats bij de heren een mooie prestatie.

Op plaats 9 is **Adriaan van den Dool** gefinisht. Vorig jaar viel hij net buiten de top 10. Met 21 tochten, 4 meer dan vorig jaar, knokte hij zich bij de beste 10. Adriaan is een echte Kennedywalker en daarmee verzamelde hij 8158 punten. Proficiat met je 6e plaats bij de heren.

Ook **Rob van Stuivenberg** doet weer mee in de top 10. Rob zou ook graag iedere lange tocht die georganiseerd wordt lopen. Maar als OLAT iets organiseert, zet Rob zijn eigenbelang opzij en helpt hij bij de club. Een groot compliment waard! Rob eindigt met 8459 punten op plaats 8 in het algemeen klassement en op plaats 5 bij de heren. Proficiat Rob.

Rageni Goeptar Sewnarain eindigt dit jaar als nummer 7 en wordt 3e bij de dames. Rageni werd in de loop van 2018 lid van OLAT. In 2019 liep ze maar liefst 26 tochten waarvan 20 Kennedymarsen. Goed voor 9689 punten.

Op plaats 6 en 2e bij de dames is **Anita Pepers** geëindigd. Anita is ook zo'n wandelaar die het liefst voor de langste afstand kiest. Maar ze houdt niet van rondjes lopen zoals bijv. in Weert. Anita liep 22 tochten en dat leverde haar 9936 punten op.

Marcel van Tulden tekent voor plaats 5.

Bij de heren valt hij net buiten de prijzen met zijn 4e plaats. Vorig jaar liep hij 14 tochten, dit jaar 21. Dat verklaart de sprong van nummer 8 naar nummer 5. De 21 tochten zijn goed voor 10384 punten. We zien Marcel niet bij alle tochten die hij loopt. Dat komt omdat hij tochten ook vóórloopt. Dat betekent twee uur eerder vertrekken dan de rest van de wandelaars!

HEREN

1. Adrie Ros

2. Maik Eijdemans

3. Jan Dinnissen

Marcel, bedankt daarvoor en gefeliciteerd met dit mooie resultaat.

Op nummer 4 en op de 3e plaats bij de heren: **Jan Dinnissen**. Jan krijgt het de laatste jaren toch steeds voor elkaar om in de top 3 te eindigen. 25 tochten mocht Jan dit jaar bijschrijven, goed voor 11536 punten. Wat een geweldige prestatie.

Hanny Klumpkens is met 12683 punten op plaats 3 in het overall klassement en als 1e bij de dames geëindigd. Het zoveelste mooie resultaat voor deze diehard. Hanny loopt normaal in een weekend de langste tocht (en of dat 110 of 160 is, lijkt haar niet uit te maken), maar wilde de titel Kennedyvriend op haar palmares kunnen bijschrijven. In Weert liep ze daarom "maar" 80 binnen de 12 uur in 11:41:05. Het kostte haar wel punten, maar nu heeft Hanny echt alles gelopen wat er te lopen valt.

Nummer 2 is **Maik Eijdens** geworden. In 2018 eindigde Maik als vierde. Toen stond er nog bij hem geschreven dat "hardlopers doodlopers" zouden zijn. Niets is minder waar, Maik is er helemaal voor gegaan en staat met 12736 op een mooie tweede plaats in het algemeen klassement en bij de heren. In Weert werd Maik ook nog Continental Centurion (485) in 23:52:03. Een resultaat om super trots op te zijn. Proficiat!

Dit jaar is **Adrie Ros** de winnaar van de heren en van het algemeen klassement. Vorig jaar eindigde hij als nummer 2. Hij liep toen nog regelmatig tochten in België. En hoe lang die ook zijn, ze tellen niet mee voor de competitie van OLAT. Dit jaar is hij met 28 tochten en 13309 punten de grote winnaar. Adrie liep in Weert de 100 mijl in 23:13:08. Centurion was Arie echter al. Een grandioze prestatie. Gefeliciteerd Adrie.

Dit jaar deden 88 OLAT-leden mee aan het clubkampioenschap. Dat betekent dat zij minimaal één tocht van 60 km (of 50 km bij de winterserie van OLAT) hebben gelopen of dat zij meegedaan hebben aan ten minste een snelwandeltocht.

Tijdens de jaarvergadering van OLAT op 29 februari worden de prijzen uitgereikt aan de nummers 1, 2 en 3.

Rest mij u een sportief 2020 toe te wensen. Enne natuurlijk alles weer voor de punten.

-Frank Marchand-

LPS: INDELING 2020 (wijzigingen)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
4 apr	Castricum	De LAT	60 km	Deze tocht gaat niet door.		
5 apr	Hengelo	Buttonkampioen	80 km	06.00	360	
27 jun	Rilland	De Kennedymars staat wel in de papieren versie van de KWBN. Deze Kennedymars heeft echter geen stempelrecht meer omdat de stichting geen lid meer is van de KWBN.				
10 okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	Deze tocht gaat niet door.			
24 okt	Noordwolde	Stg Noordwolde Bruist	80 km	23.00	360	
Noordwolde gaat door in 2020 maar moet nog aangemeld worden bij de KWBN						

LPS: AGENDA JANUARI / FEBRUARI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
5 jan	Rotterdam	RWV, Langepad 16	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
24 jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500	
26 jan	Amsterdam	SV De LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
2 feb	Rotterdam	RWV, Langepad 16	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
16 feb	Amsterdam	SV De Lat	5-10-15-20-30 km	11.30	bof2/p.a.	schema

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 uur)
 inschrijving vanaf 07.30 uur (06.30 uur)
 finish voor 17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden: Starttijden:
 50/60 km 07.00-07.30 uur (maart)
 40 km 08.00-09.00 uur
 30 km 08.00-10.00 uur
 10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km	€4,00
15 km	€4,50
20 km	€5,00
30 km	€5,50
40 km	€6,00
50/60 km	€6,50 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:
 OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
 Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart
 Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 06-53909953
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA

Datum	Startpunt
Zondag 19 januari	5683 AC Best Zalencentrum Prinsenhof Hoofdstraat 43
Zondag 16 februari	6021 CN Budel Café-Zaal De Wielerbaan Maarheezerweg 9-11
Zondag 15 maart	5421 ZB Gemert De Kokse Hoeve Koksedijk 25

WANDELGROEP OIRSCHOT

OLAT Wandelgroep Oirschot is in 2015 gestart en wandelt binnen de gemeente Oirschot en directe omgeving, in de zomer op woensdagavond en in de winter op zondagmorgen. Eén keer per maand wordt met een huifkar naar een startlocatie gegaan of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie. Eén keer per maand wordt gestart vanuit een andere horecalocatie in de regio.

Er wordt in 2 groepen gelopen:

- de 5+ groep (iets meer dan 5 km gemiddeld per uur)
- de 6- groep (bijna 6 km gemiddeld per uur) volgens het principe 'samen uit, samen thuis'.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden en ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen. Deelname is voor OLAT-leden gratis. Niet-leden kunnen 3x gratis deelnemen.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid "Dinercafé 't Kroegske. Als er een OLAT-winterserietocht is vervalt deze wandeling, zodat er kan worden deelgenomen worden aan de winterserietocht.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
 Spoordonkseweg 80
 5688 KE Oirschot

Vertrektijd: vanaf 1-9-2019: zondag 09.30 u

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route en startlocatie worden gepubliceerd op de OLAT-website en wekelijks vooraf per e-mail beschikbaar gesteld (route in gpx-formaat) voor gebruik in een wandelapp of gps-apparaat.

Meer informatie:
oirschot@olat.nl of
 Marian van Son 06-12160535
 Harrie Paulissen 06-53749249

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en soms in het grensgebied met Limburg. De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel. Omstreeks 15.30 uur zijn we terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma:

www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-11838445)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
jmvanboxtel@home.nl

Toon van Boxtel 0411-622188 (06-49408820)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
14 jan. 3)	Strabrechtse Heidetocht	Café Nelly van Oosterhout, 0492-331217 Van Dongenstraat 18, 5715 AL Lierop (Someren)
28 jan. 3)	Plateau/ Heideheuvel	Lunas-ijstadion, 0032-11643708 Luikersteenweg 331, 3920 Lommel (Kolonie)
11 feb. 3)	Kuieren door de oude Maas	Natuurcentrum De Maashorst, 0412-611945 Erenakkerstraat 5, 5388 SZ Nistelrode
25 feb. 2)	Onze School route	Onze School, 0495-623589 Stationsstraat 52, 6026 CW Maarheeze
10 mrt 3)	Grotels Bos Stippelberg	Restaurant Grotel's Genieten, 0492-463888 Grotel 5, 5761 RA Bakel

- 1) geen cafépauze
- 2) cafépauze op startplaats
- 3) cafépauze

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Dommelzicht Dommelstraat 18, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
14 januari	De Beckart
21 januari	De Vriendschap
28 januari	Dommelzicht
4 februari	Den Toel
11 februari	De Beckart
18 februari	De Vriendschap
25 februari	Dommelzicht

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas.

Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 06-22304965

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16	Josè van Dongen-van Gool	Dongen
16	Jacqueline van Gerwen	Sint-Oedenrode
16	Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
17	Wim van Schijndel	Sint-Oedenrode
18	Gerrit van de Crommert	Veghel
18	Bertie Mennen-Boeree	Heteren
18	Henriette Raats-van Uden	Schijndel
19	Jeanne van Kasteren	Esch
20	Vera van Vroenhoven	Eindhoven
21	Dini van Asten	Son en Breugel
21	Toon van Cranenbroek	Nederweert
21	Bart van Nuland	Rosmalen
21	Jan Zwaard	Sint-Oedenrode
22	Annelies Hellings	Eindhoven
22	Roel van der Wijst	Uden
23	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
23	Arie de Jong	Berlicum
23	Mirjam Kies	Eindhoven
23	Ria Smetsers	Eindhoven
23	Henk Spaan	Beek en Donk
23	Hetty Walk	Eindhoven
23	Annie Westgeest-Pretti	Sint-Oedenrode
24	Ronald Menting	Eindhoven
24	Daniëlle van Stuivenberg	Son en Breugel
25	Liesbeth van Erp-van Grinsven	Geffen
25	Hans van de Wiel	Best
26	Natascha Verhoeven	Huisseling
27	Bert Bosmans	Valkenswaard
27	Harrie van den Brand	Sint-Oedenrode
27	Geertje ten Wolde-Haikens	Deventer
28	Sjan van Erp	Sint-Oedenrode
28	Jennie v/d Hurk-Diender	Helmond
28	Toos Snoeijen-Verbeek	Heeze
30	Reinout Raymakers	Oss
30	Bep vd Voort-van der Vooren	Uden
31	Jan Coolen	Sint-Oedenrode
31	Ria Foolen	Sint-Oedenrode
31	Bert van Hoef	Vierpolders
31	Andrea Klerks	Vught
31	Jurjen Visser	Gorinchem

FEBRUARI

1	Mieke van Eert-Brouwers	Heeze
1	Frank Geubbels	Helmond
1	Marie-Anne Kuus-van de Wouw	Oost-, West- en Middelbeers
1	Corrie de Louw	Nuenen
1	Will van de Rijt-vd Beeten	Eerde
1	Biek Verhoeven	Sint-Oedenrode
2	Tineke Bos	Sint-Oedenrode
2	Wilma Bosmans	Eindhoven
2	Ingrid Brinksma	Geldrop
2	Pierre Emans	Weert
2	Bram Stelling	Eindhoven
2	Diane van de Vorstenbosch	Sint-Oedenrode
3	Heidi Broeren-van der Pas	Heeswijk-Dinther
3	Bert van Hal	Vught
4	Bart van Breugel	Sint-Michiëlsgestel
4	Hans van den Elzen	Veghel
4	Maarten van der Heyden	Son en Breugel
5	Piet Bullens	Hapert
5	Ad de Gouw	Sint-Oedenrode
5	Leona van der Hagen	Helmond
5	Magda Hak	Heeswijk-Dinther
5	Rene Vries	Weert
6	Jacqueline van de Crommert-Schepens	Veghel
7	Natasja van Haandel	Veghel
7	Irma van der Horst	Eindhoven
7	Arie Kandelaars	Deurne
7	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7	Leo Parren	Oirschot
7	Janny Tijbosch-Waegemakers	Sprang Capelle
7	Helmine Vos	Eindhoven
8	Joop van Aert	Sint-Oedenrode
8	Lenie v/d Tillaer	Erp
8	Willy Traxel	Vlijmen
8	Joop Wesseling	Berlicum
9	Cor Donkers	Nuenen
10	Ria van Breda	Oss
10	Jeannette vd Koevering	Sint-Oedenrode
10	Jan Simons	Eindhoven
10	Henk Vink	Schelluinen
10	Henk de Water	Oss
11	Frans van Asseldonk	Zijtaart
11	Gerda van Bakel-van der Linden	Sint-Oedenrode
11	Jan Cortenbach	Beijing
12	Huub Janssen	Nuenen
12	Alex Willems	Boekel
13	Phemia de Boer	Alphen a/d Rijn
13	Patrick van Keulen	Geldermalsen
13	Berrie Nijens	Deurne
14	Carolien Mollen	Duizel
14	Ton Vissers	Schijndel
15	Frank Duijzer	Oirschot
15	Mieke Raaijmakers	Veghel
15	José Rovers	Sint-Oedenrode
15	Toon van Wordragen	Weert

Hartelijk
Gefeliciteerd

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29
5611 KA Eindhoven
040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Marie-Thérèse Quirijnen, Helmond
Dhr. René Suppers, Tilburg
Dhr. en Mevr. Gerrit en Jacqueline vd Crommert-Schepens, Veghel
Mevr. Maria van Beers, Geldrop
Dhr. Jan Donders, Geldrop
Mevr. Jose Hollanders, Veghel
Mevr. Sila van Gassel, Eindhoven

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke Wandel Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

Mevr. Annie Timmermans, Schijndel
Mevr. Marie-Thérèse Andriessen, Vught
Dhr. Peter van Tiggelen, Vlijmen
Mevr. Hanny Bosch, Sint-Oedenrode
Dhr. Xavier Zeebregts, Eindhoven

**Elke zondag
een route van
circa 12 kilometer!**

Aanvang 9.30 uur*

*Let op! De groep start gezamenlijk om 9.30 uur.
Dus ben optijd aanwezig.

www.kroegske.nl

Kom warm de winter door!

De gehele winterperiode bent u bij ons van harte welkom. Wij staan graag klaar om u te voorzien van een warm kopje koffie of iets sterkers. Heeft u honger gekregen van het wandelen? Kom dan gezellig een hapje lunchen. In de maand januari is onze lunchdeal nog actief (www.kroegske.nl/lunchdeal). Heeft u deze niet ontvangen? Vraag bij onze collega's naar de flyer.

Namens het gehele team van dinercafé 't Kroegske
wensen wij u een gelukkig en gezond 2020

Dinercafé 't Kroegske

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
www.kroegske.nl
0499 - 57 36 81

PASSIE

VOOR SPORT EN OUTDOOR

OOK VOOR OLAT
CLUBKLEDING

1500m² avontuurlijk winkelplezier

- Altijd 10% met klantenkaartspeersysteem
- Gratis parkeren voor de deur
- Persoonlijke en deskundige bediening
- Vertrouwd adres sinds 1947

ADVENTURE STORE
SPORT & OUTDOOR

bestellen 24/7
www.adventurestore.nl

WALKING - TRAVEL

SPORT - BIKING

FITNESS - RUNNING

Kastanjehoutstraat 3, Helmond 0492-523668 www.adventurestore.nl

Wandelen
met OLAT

Dat ondersteunen
we graag

Trotse sponsor

Wat zijn er mooie routes in Sint-Oedenrode en omgeving en wat heeft OLAT dat weer uitstekend georganiseerd. Dat is de reactie van de deelnemers aan evenementen van OLAT. We zijn trots om sponsor te zijn van deze prachtige club. Veel wandelplezier!

Rabobank Hart van De Meerij

Rabobank

Foto: wandeling in Boskant januari 2018, fotograaf Frans van den Boom